

Милутин Ж. Павлов

ТРАГ ОСАМЕ КУЋНОГ ПРАГА

ВРЕМЕНСКИ РУЛЕТ

Лутају небом месечеве мене
Временског рулета
Крвна зрна лете кроз вене
Из спеваног куплета
Зелени се осмехнуто ластар
Мук стеоне краве
Селим се актом у катастар
Без адресе и коверте плаве
За прамен траве
Изнад уснуле главе
Док ласте
Сивим пегама облаке пласте

ПИТАЊЕ

Клопара теретни воз равницом
У крчми звиждук пивске флаше
Црна дама корача мојом несаницом
Какве ли ме то утваре ноћас плаше
Прште ватромети
Збогом памети
Варниче петарде
Свиленом мрежом паук плавило неба лови
Сулудо марширају неразумне гарде
Да ли то Нојева лађа
Пламеним потопима плови
Ка острву усијаног безнађа

ЈАВНА ОСАМА У СЕНЦИ ЗАГУБЉЕНЕ МАСКЕ

Не знам већ по који пут
Играм Хамлета на отвореној сцени
Слут или не слут
Обраћам се самотној сени
На кулиси свилене туге
Чујем ли ветра хук
У мрављем низу
Или је то несан разблудне фуге
На кућном прагу урла ми вук
А цариник печатом развејава
Визу
Прах нас завејава
Пустињом белих дина у низу

УСПОМЕНА

Тек тако
истиха
неку
далеку
ноћ маглени свиле зажути
и утихне негде дубоко у мени хук одбегле сове
са мирисом убраних дуња на креденцу
Слутим
сенку упокојеног брата
са свиралом од зове
на прагу кућних врата
и очас се нађем у цветном венцу
када матер његова и моја прстима везе
завесу
кроз коју слутно назирем вране коње
упрегнуте у чезе

РУЛЕТ УПИТНОГ ЗНАКА МОЈЕ МАТЕРЕ

Када ћеш сине доћи опет
упитно сапет
уходи ме саплет
јастук бео
кревет
у прозору цео
свет
као цвет
румен
од земље грумен
отет

У глави врти се колоплет
бело
као снежни смет
опело
за петама нека тиха клет
јер сваки лет
заплет
јесте за мрет
у крајњи свет